

מ"ת (חיפה) 34546-10-24 - מדינת ישראל נ' סامر ג'בארין

מ"ת (חיפה) 34546-10-24 - מדינת ישראל נ' סامر ג'בארין שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 34546-10-24

מדינת ישראל

נ ג ד

סامر ג'בארין (עוצר)

בית משפט השלום בחיפה

[03.11.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני בקשה למעצר עד תום הליכים. לטענת ב"כ המשיב, אין ראות לכך להוכחת המויחס למשיב בכתב האישום ומכאן שאין הצדקה לשילילת חירותו. להלן הכרעתית בטענה זו.

1. לפי עובדות כתב האישום, המשיב והמתلون הם בני משפחה ומתגוררים בשכנות. ביום 24/9/2024 סמוך לשעה 11:50, על רקע סכסוך בין משפחת המשיב למחלקת המתلون, המתلون יצא מבית משפט השלום בחדרה ופגש במשיב שנגה ברכב. המשיב ביקש מהמתلون לגשת אליו ולתת לו מצת, והמתلون ניגש למשיב. המשיב פתח את דלת הרכב כשהוא אוחז בסכין גדולה, אז המתلون עט לכיוון המשיב כדי למנוע את הפגיעה בו. המשיב תפס את רגלו השמאלית של המתلون ודק אותו שלוש דקירות ברגל שמאל תוך שהוא מקלל את המתلون. באותו נסיבות המשיב היכה את המתلون במכת אגרוף בבטן. לאחר מכן המשיב נמלט מהמקום ברכב. נטען, כי כתוצאה מהמעשים נגרמו למתلون שני פצעים והוא נזקק לטיפול רפואי. למשיב יוחסו עבירות של פצעה כשבירין מזון והחזקת סכין שלא כדין.

2. בבקשת המעצר ובידיו שלפני פירטה ב"כ המבקשת את הראות שנאספו לחובת המשיב, בהן הודעות המתلون ואימרותו בזירת האירוע לשוטרים שהגיעו למקום, הודיעו שהתרחש מוקדם יותר בתוך בית משפט השלום בחדרה במהלך המשיב רב עם חברי של המתلون, סרטוני מצלחות אבטחה ועוד. ציין כי המשיב הודה בפצעת המתلون באמצעות מספרים אך טען כי פעל בנסיבות של הגנה עצמית לאחר שהותקף ע"י המתلون שבעתו בו בעודו יושב ברכב. לשיטת ב"כ המבקשת, המתلون מסר גרסה סדרה ועקבת שמתלבט במכלול הראות שנאספו, בעוד גרסת המשיב אינה מתפתחת ולא רואה לאמן. עוד נטען כי כנגד המשיב קיימת עילת מעצר סטטוטורית שכן מדובר בעבירה שבוצעה באלימות חמורה ותוך שימוש בנשק קרי, וכן עילת מעצר שעוניינה חשלה התחרמקות מהליך שפיטה, שכן המשיב נמלט מזירת האירוע והתיצב לחקירה רק ביום 24/9/2024. עוד נטען כי לחובת המשיב 8 הרשות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ונשק, והדבר מגביר את מסוכנותו.

3. ב"כ המשיב טען כי הרקע לאירוע נשוא כתוב האישום - סכוסר בין המשיב לבין בן משפחתו של המתلون, במהלך המשיב נורה כחודש לפני האירוע, וכנגד היורה אף הוגש כתוב אישום בבית המשפט המחויז בחיפה. Natürlich, כי המשיב הגיע לבית המשפט בחדרה לדין בהארכת מעצרו של היורה שם אוים ע"י בני משפחת המתلون ונדרש לבטל את תלונתו. כדי להתרחק ממשפחה המתلون, המשיב יצא מבית המשפט, אך המתلون עקב אחריו לחניון וידה לעברו אבנים. בשל פציעתו ברג'ל, המשיב לא יכול היה להימלט. המשיב נכנס לרכבו אך המתلون המשיך לרוץ אחריו עד שהרכב נקלע לפKKK. המתلون ניגש לרכב ופתח דלת הנגשה כשהוא אוחז דבר מה בידו. בנסיבות אלה התפתח אירוע אלים, במהלך המשיב הותקף והגן על עצמו בסיום המספריים שהיו ברכב. ב"כ המשיב הפנה לסתירות שנמצאו לשיטתו בגרסת המתلون וטען כי סתירות אלה שוליות מתן אמון בסיסי בגרסה, אף בשלב לכוארי זה. מכאן שלא מתקיימות ראיות לכוארה ויש להורות עלשחרור המשיב.

דין והכרעה

4. כאמור, "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוכה כי, ככל, יש לבדוק את קיומן של ראיות לכוארה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכוארה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיاميין לראיות התביעה כפי שהן מוגאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המiosis לו... לכל האמור יש חריג המתיחס לניסיבות בהן בית המשפט מצוי בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכוארה, סתירות ופרוכות מהותיות וגליות לעין המצביעות על CORSOM ממשי בקיומן של ראיות לכוארה" (כ"ב השופט). אשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27. לאחר עיון בכלל הראיות שבתיק החקירה, לרבות צפיה בשחזרים המוקלטים של המשיב והמתلون (השוחר של המתلون בוצע ברובו בשפה העברית אותה אין דובר אך נערך תקצר בעברית) והעימות בין השניים, סבורני כי לא מדובר במקורה חריג ואין בסתירות לעילן הצבע ב"כ המשיב כדי ללמד על CORSOM ממשי בראיות המבוקשת.

אכן, ביסוד כתוב האישום הונחה גרסת המתلون, עלייה חוזר במספר הזדמנויות, לרבות בשחזר ובעימות מוקלט עם המשיב. קיימות סתירות מסוימות ביןAIMOROTI השונות. הפעורים מהותיים ביותר הם בין גרסתו הראשונה, אותה מסר ביום האירוע בבית חולים, לבין ההודעות המאוחרות. על פערים אלהabis הסניגור המלומד את עיקר טיעונו. אלא שהמתلون עצמו מסר הסבר אפשרי פשוט לסתירות אלה, לפחות מסירת ההודעה בבית החולים היה מטופש מהתרופות שקיבל. לא אוכל לשלוול הסבר זה ומכאן שאין בסתירות אלה כדי לכרסם בעוצמת הראיות. גם לגבי טענות אחרות שהועלו, סבורני כי אין ליوردות לשורש העניין: טענת המתلون שנזכר 3 פעמים בעוד שלפי התמונות והתייעוד הרפואי ישנים שני פצעי דקירה יכולה להיות מוסברת הן ע"י לחץ בו המתلون היה נתן במהלך האירוע והן ע"י דקירה פגומים באותו אזור; אי מציאות סכין לא מלמדת דבר לגבי מהימנות המתلون; לא מצאתו יסוד לטענה כי גרסת המתلون לא עולה בקנה אחד עם העולה ממצלמות אבטחה; וכדומה.

5. אל מול גרסת המתalon עומדת גרסת המשיב. אומר מיד, גם בה ישן לא מעט סתרות ובנוספּ מדבר בגרסה "פתחתת". לפי הودעתו הראשונה של המשיב, המתalon פתח את דלת הרכב והחל לתקוף אותו בבעיות. המשיב נטל מספרים והגן על עצמו, לא זכר באיזה אופן, המשיב סיפק הסבר תמורה להימצאות מספרים ברכב (מצא אותם באקראי, מדובר ברכב שרכש לפני מספר ימים). רק בהודעתו המאוחרת הוסיף המשיב כי ראה בידי המתalon חפץ כלשהו (דוקן או מברג); כי המתalon עקב או רדף אחריו; וכי המתalon השיר לעברו אבנים. לא היה לשיבר הסבר מדוע טענות אלה לא הועלו בהזדמנות הראשונה. המשיב אף לא הסביר מדוע נדרש לדקוך את המתalon בשנית היה לדוחף אותו ולסגור את דלת הרכב. גם מספר דקירות - שלוש או שניים - לא תומך בטענת ההגנה העצמית, בלשון המעטה. אך יש להוסיף שהמשיב בחר לעזוב את מקום האירוע והסגיר את עצמו רק כעבור מספר ימים, הגם שידיע שהמשטרה מחפשת אותו - התנהוגות שלא מסתדרת עם אמוןתו שלו בחפותו.
6. כפי שהעיר כב' השופט ע. גروسקובף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6), "שאלת אמינות המתalon, והאפשרות כי הוא פיברך את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובاه יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בריאותוلقאויה. אך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתיות גלוית בחומריה החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשמעות יסוד". בעניינוברי כי לא מדובר בבדיה - על גופו של המתalon פצעי דקירה, ועם האירוע האלים אינם שניים בחלוקת. השאלה אם עומדת למשיב טענה הגנה עצמית דינה להתרבר בהלך העיקרי. בשלב זה של ההליך הפלילי מתקיימות ראיות לכואורה להוכחת המიוחס למשיב בכתב האישום.
7. למורת האמור אין בכוונתי להתעלם מגרסת המשיב לאירוע. גם שקיימות ראיות לכואורה ואין כرسום ממשמעותי בעוצמתן, בכוונתי להתחשב בטיעוני הגנה בעת בחינת האפשרות להסתפק בחלופת מעוצר הולמת, ככל שתבוצע ע"י המשיב בהמשך ההליך.
- ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.